

[Palle Simonsen]

Ministeren har jo selv foranlediget nærmere undersøgelser sat i gang, og det dokumenterer, at ministeren selv er kolossalt usikker på dette område. Vi ved også, at den første af disse undersøgelser får vi resultatet af den 11. maj 1982, og efter vor opfattelse må folketinget først kende dette resultat. Vi har jo ikke nogen garanti for, som tingene hænger sammen, at der ikke bliver afsløret andre ting i forbindelse med de revisionsmæssige undersøgelser. Jeg synes, det ville være meget beklageligt, hvis folketinget vedtog en statsgaranti på over ½ mia kr. uden at vide, hvad der egentlig gemmer sig af problemer i nogle af de boligselskaber, der her er tale om.

Alt i alt må vi derfor sige, at vi finder naturligvis også, at vi skal prøve at finde løsninger på de vanskeligheder, visse lejere måtte komme ud i, men på den anden side ønsker vi også, at folketinget skal vide, hvad der gemmer sig i visse af de selskaber, der her er tale om, inden man går ind i en statsgarantiforpligtelse.

Vi er naturligvis klar til at videreføre drøftelsen i finansudvalget, efter at vi nu har haft denne debat her i folketingssalen, men spørgsmålet om, hvad der er af problemer i visse boligselskaber, må vi efter vor opfattelse have afklaret, inden en endelig afgørelse træffes.

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Albertsen talte om, at venstre var handlingslammet. Jeg tror nok, at i denne sag er det nogle helt andre, der er handlingslammede, og det er nok ikke mindst de berørte selskaber. Det er måske også derfor, det for socialdemokratiet har haft så vældig en hast med at få dette gennem folketinget og folketingets finansudvalg.

I modsætning til hr. Albertsen føler vi, at der er så mange dunkle og uafklarede forhold i hele denne sag, der fortjener at blive nærmere belyst, forhold, som er berørt af det aktstykke, som finansudvalget skal behandle, og som altså nu er genstand for en behandling her i salen.

Der er to formål med dette aktstykke. For det første ønsker boligministeren at afhjælpe det, der kaldes planskader, og at sikre nogle ubebyggede grundarealer for fortsat almennyttig bebyggelse. Det er vores opfattelse af dette aktstykkets indhold, at disse planskader i første række er en sag mellem selskaberne

og de berørte kommuner, og hvad angår det at sikre grundarealerne for fortsat almennyttig bebyggelse, må man nok sige, at når man kigger på den planlægning, der er lagt op til i de pågældende kommuner, vil der i hvert fald være en række af de grundarealer, som under ingen omstændigheder nogen sinde vil blive udnyttet til almennyttig bebyggelse. Vi har allerede på et tidligt tidspunkt i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 44 om boligbyggeri sagt fra over for indholdet i denne garantiordning.

Det andet formål, som boligministeren nu anfører, er, at garantiordningen skal sættes i kraft for at forhindre, at lejerne lider tab, og det er ikke mindst det forhold, der har gjort, at sagen bør behandles her i folketingssalen. For der er jo naturligt opstået det spørgsmål: hvordan risikerer lejerne egentlig overhovedet at komme til at lide tab? Det er jo en fast grundregel i hele den almennyttige sektor, at der skal være vandtætte skodder mellem de enkelte almennyttige boligafdelinger indbyrdes og mellem afdelingerne og hovedselskaberne. Hvis reglerne har været overholdt, skulle disse forhold overhovedet ikke kunne berøre lejerne. Ja vel, der er en lille mulighed for at linde på de vandtætte skodder ved, at enkelte afdelinger kan foretage indskud i hovedselskaberne, men i så fald skal hovedselskabet kunne stille uomtvistelig sikkerhed for disse penge, og den tvivl, der nu er opstået, og som jeg har forstået at boligministeren selv deler, er om, hvorvidt specielt ét boligselskab har opfyldt dette krav om, at der skal stilles uomtvistelig sikkerhed. Boligministeren er øjensynlig kommet så stærkt i tvivl, at han har foranlediget, at en uafhængig revisor skal kigge på forholdene, og det er vores opfattelse, at det vil være særdeles betænkeligt, hvis folketingets finansudvalg eller boligministeren skulle give tilsagn om statsgaranti til selskaber, som måske viser sig at være insolvente. Vi har forstået, at boligministeren vil forsøge at komme uden om det – det har boligministeren også offentligt givet udtryk for – ved at anmode om, at der bliver lavet en klausul, en påtegning, som sikrer, at garantien ikke kan ydes, før en revisorerklæring viser, at selskaberne er solvente. Men så har det jo ingen hast med at gennemføre dette aktstykke, for så kan ministeren ikke udnytte sin bemyndigelse til at give garantien, før denne revisionserklæring fore-